

Sygn. akt IV CZ 151/11

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku P. I. – R.

przy uczestnictwie K. K. i H. K.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 marca 2012 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 18 sierpnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w S. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni P. I.-R., wskazując, że skarga kasacyjna została złożona przez osobę, która nie wykazała, że ma legitymację do jej wniesienia oraz, że skarżąca nie przytoczyła podstaw kasacyjnych oraz ich uzasadnienia. W zażaleniu, do którego skarżąca dołączyła odpis zaświadczenia o wpisie na listę radców prawnych zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu, które określiła jako wyrok: 1) nie rozpatrzenie wniosku z dnia 7 czerwca 2011 r. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, 2) stwierdziła, że nie składała wniosku o wydanie opinii, 3) wniesienie fałszywego zapisu do ewidencji w Powiatowym ODGiK w S., 4) zmianę działu spadku w wyroku Sądu Rejonowego w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z dołączonego zaświadczenia skarga kasacyjna została złożona przez osobę do tego legitymowaną w rozumieniu art. 87¹ k.p.c. W zażaleniu skarżąca nie przedstawiła jednak zarzutów wobec postanowienia o odrzuceniu jej skargi kasacyjnej, lecz zarzuty jej odnoszą się do postępowania przed sądem Okręgowym w S. Ponadto w zażaleniu brak wniosków skarżącej co do zakresu zaskarżenia oraz zakresu żądanej zmiany zaskarżonego postanowienia lub jego uchylecia. Mając na uwadze, art. 397 § 3 k.p.c. i art. 368 § 1 k.p.c. uznać należy, że zażalenie skarżącej nie spełnia wymogów, jakie ustawa przewiduje dla zażalenia.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł ja w sentencji postanowienia.